

3die Behandling stemme for, at denne Pasfus atter gaaer ud. — Der blev ved 2den Behandling vedtaget et Forslag til § 38 om, at Raaringens Virkning skulde kunne ophæves i Tilfælde, hvor der kun er een Candidat, og denne er valgt ved Raaringen, nemlig, dersom 25 Vælgere begjære skriftlig Afstemning. Dertil har det ærede Medlem, som er Ordfører for Udbalget, nu alene stillet et Forslag om, at Tallet 25 skal forandres til 50. Det gjør mig meget ondt, at der ikke er nogen Leilighed til at afgive sin Stemme paa en saadan Maade, at man derved kan tilkjendegive, at man fastholder sin Anskuelse om, at hele Bestemmelsen er i høi Grad uheldig. Det er ganske vist nogen Forbedring, der er foreslaaet, at det større Antal 50 skal sættes istedetfor 25; men jeg skal dog gjøre opmærksom paa, at samtidigt med, at der skeer en Forbedring, opstaaer der tillige en praktisk Ulempe. Naar nemlig den omhandlede Begjæring skal være afgiven inden Udløbet af et Kvarteer, vil det ikke være ganske let at samle 50 Vælgere til at underskrive den, medmindre den hele Begjæring havees færdig iforveien. Det vil altsaa praktisk stille sig paa den Maade, at Begjæringen forud for Valget kan være undertegnet af Vælgere, der ikke have været tilstede og deeltaget i Valghandlingen, og at den saaledes i Virkeligheden kun bliver et Middel til, at en lille Minoritet søger at chicanere og fortrædige en stor Majoritet. Det forekommer mig, at Valgloven af 16de Juni 1849 har med en sjelden Skarphed og Klarhed gennemført det Princip, at Raaringens Resultat ikke kan omstødes ved noget Forlangende om skriftlig Afstemning undtagen af en Candidat, som ikke er valgt. Man har gjort et Brud paa dette Princip ved den Bestemmelse, som her er indsat, og jeg troer, at man i Tidens Løb vil komme til at fortryde det. Man har maaffee i det Dieblit, da Bestemmelsen blev foreslaaet, nærmest tænkt paa Kjøbenhavn, hvor det jo kan synes ret behageligt for Afstillede at faae indsat en Bestemmelse om, at 50 eller et mindre Antal Vælgere skulle være berettigede

til at forlange skriftlig Afstemning, ogsaa hvor en Candidat, der ene har stillet sig, har havt aldeles overveiende Fleerhed for sig; men saa burde Bestemmelsen have indskrænket sig til Kjøbenhavn alene. Som den nu staaer, gjældende for hele Landet, vil den i Virkeligheden føre dertil, at i de mange Valgfredse, hvor der findes stor Meningsforsjæl mellem de forskjellige Dele af Befolkningen, navnlig mellem Kjøbstad- og Landbefolkningen, vil Kjøbstadbefolkningen benytte sig deraf til at fortrædige Landbefolkningens store Majoritet ved at forlange en skriftlig Afstemning, hvis fuldstændige Unødvædig og Unyttighed den er sig bevidst, alene for at drille og ærgre Landbefolkningen og holde den saalænge som muligt borte fra dens Hjem og Forretninger. Dette vil sikkert blive den praktiske Følge af den Bestemmelse, der er indsat ved 2den Behandling, og jeg troer ikke, at det i væsentlig Grad vil forringes ved at forandre 25 til 50. Det gjør mig derfor, som sagt, ondt, at der ikke er nogen Leilighed til at faae denne Bestemmelse udstemt, men derved er der jo nu ikke Noget at gjøre.

Sage: Jeg vil tillade mig at gjøre en Hensigt til den høitærede Conseilspræsident og til den ærede Ordfører med Hensyn til Forslagene Nr. 24, 25 og 26. Det vil sees, at hele Udbalget foreslaaer, at i § 49 Ordene „for Valget“ og „fast“ skulle udgaae. Der er altsaa al Sandsynlighed for, at dette Forslag vil blive vedtaget. Men nu staaer der saavel i Lovudkastet som i Conseilspræsidentens Forslag under Nr. 25: „fast Bopæl.“ Man har altsaa opretholdt i det 2det Stykke, hvad man vil udstemme i 1ste Stykke, saa at der fremkommer en væsentlig Uoverensstemmelse. Da nu Forslagsstilleren til Forslaget under Nr. 25 har anført temmelig vægtige Grunde for sit Forslag, kunde dette maaffee bidrage til, naar Conseilspræsidenten vil fralbe sit Forslag, at Ordføreren gaaer over til det ærede Medlems Forslag. — Jeg skal tillade mig, skjøndt Sagen er saa ofte og udtømmende discuteret, at